

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร
Leadership in Digital Era of the School Administrators under
Secondary Educational Service Area Sisaket and Yasothon

ณัฐณิชา พรปทุมชัยกิจ^{1*}, อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ², พงษ์ศักดิ์ ทองพunchung³
Nuttanicha Pornpatumchaikit^{1*}, Udompun Pitprasert², Pongsak Thongpunchung³

^{1,2,3} สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
^{1,2,3} Educational Administration, Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding email: nuttanicha.porn62@sskru.ac.th

Received: 14 May 2021; Revised: 31 May 2021; Accepted: 9 June 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.976 และแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสอบถามข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าสถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา จำนวน 351 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และสามารถปฏิบัติได้จริง ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ยุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

The purposes of the research were to 1) to study the level of leadership in digital era of the school administrators under secondary educational service area Sisaket and Yasothon 2) to compare the leadership in digital era of the school administrators classified by genders, levels of education, working experiences and school sizes and 3) to study the suggestions to improve the leadership in digital era of the school administrators. The instruments used in this research were a five-rating scale questionnaire with the reliability of the questionnaire was 0.976 and open-end questionnaire for the suggestions to improve the leadership in digital era of the school administrators. The statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation and t-test (Independent Samples), and One-way ANOVA. The samples used in the research consisted of 351 teachers.

The results showed that 1) The overall level of leadership in digital era of the school administrators were at the high level. 2) The comparison result of the leadership in digital era of the school administrators classified by genders was indifferent, by levels of education was differentiated with the statistical significance level of 0.05, by working experiences was indifferent, and by school sizes was differentiated with the statistical significance level of 0.05 in both overall and studies aspects. 3) The suggestions to improve the leadership in digital era of the school administrators in visionary leadership area were to set the clear and practical visions according to school context, in digital age learning were to encourage everyone to use technology for working, in professional development were to support the using technology training program and exchange knowledge, and in digital citizenship were to open to the new technology and be a role model in using technology.

Keywords: Leadership, Digital Era, School Administrators

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านวิทยาการของโลกซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ทุกชาติทุกภาษารวมทั้งประเทศไทย ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ซึ่งใช้คำว่า “ยุคดิจิทัล” โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวให้เข้ากับโลกแห่งความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีใน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีได้ก้าวเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การสื่อสาร การศึกษา ซึ่งเทคโนโลยีได้เข้ามาช่วยให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น (จิณฉัตร ปะโคทั้ง, 2561)

การบริหารสถานศึกษาเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ในฐานะผู้นำนโยบายของรัฐไปสู่การปฏิบัติ และเป็นผู้ประสานกิจกรรมของสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษาเป็นไปโดยสะดวก การบริหารสถานศึกษาในยุคของการปฏิรูปและการกระจายอำนาจทางการศึกษาไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่า โรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก จาก การกระจายอำนาจดังกล่าว ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับอำนาจในการตัดสินใจเพื่อการบริหาร การศึกษามากขึ้น ทั้งในด้านศาสตร์แห่งการบริหารเฉพาะตนและศิลป์ในการบริหารจัดการที่เหมาะสม (สมาน อัครภูมิ, 2551) บริบทขององค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังเช่นสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของ สถานศึกษาในยุคนี้ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งการเปลี่ยนแปลงใน ระดับต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทย การเปลี่ยนแปลงบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล รวมไปถึงการทำให้ครูยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรม และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นั้นจึงเป็นภารกิจที่สำคัญ ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่มีความ ซับซ้อน และมีความท้าทายหลากหลายเหตุผล ผู้บริหารจะต้องให้การยอมรับและนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้กับ ตนเองก่อนที่จะเผยแพร่หรือส่งเสริมให้ครูใช้ในการบูรณาการเข้าสู่สถานศึกษาและห้องเรียนต่อไป (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ที่ มีจุดเน้นเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพ สถานศึกษา ผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนผ่านระบบดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุน ซึ่งมีเป้าหมายให้ เด็กศรีสะเกษ-ยโสธร เก่งขึ้นด้วยนวัตกรรม อันจะส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน ที่ทำให้นักเรียนมี ความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการศึกษาที่มีความ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล สามารถตัดสินใจ คาดการณ์ และวางแผนการดำเนินงาน โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีนโยบายที่ทันสมัยพร้อมปรับเปลี่ยนได้ตาม กระแสของโลก นอกจากนี้ยังสามารถส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนและผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และ พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึงการอยู่รอดในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ ตลอดเวลา

จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้นจะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามี ความสำคัญและส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการในสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุค ปัจจุบัน เพื่อให้ทั้งผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนมีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งในการพัฒนา ดังกล่าวจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ นอกจากนี้ ยังไม่มีงานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุค ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จึงเป็น สาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยศึกษาแนวคิดของนักวิชาการด้านการศึกษา ซึ่งมีภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตรงกัน จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (Digital Age Learning Culture) 3) การพัฒนา ระดับมืออาชีพ (Professional Development) 4) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizenship) และเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง จึงต้องการข้อมูลจากความคิดเห็นของครูผู้สอนซึ่ง เป็นผู้ปฏิบัติงานใกล้ชิดที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำนวนทั้งสิ้น 3,612 คน ในปีการศึกษา 2563
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) และได้ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ตาม ขนาดสถานศึกษา ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 351 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) เพศ ประกอบด้วย เพศชายและเพศหญิง 2) วุฒิทางการศึกษา ประกอบด้วย ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี 3) ประสบการณ์การทำงาน ประกอบด้วย น้อยกว่า 5 ปี, 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี 4) ขนาด สถานศึกษา ประกอบด้วย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ

- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ของนักวิชาการด้านการศึกษา ซึ่งมีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตรงกัน จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (Digital Age Learning Culture) 3) การพัฒนา ระดับมืออาชีพ (Professional Development) 4) การ เป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizenship)

3. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษา ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยสังเคราะห์ตามแนวคิดนักวิชาการทางด้านการศึกษา ได้แก่ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559), จิณณวัตร ปะโคทั่ง (2561), สราวุธ นาแรมงาม (2561),

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561), Larson et al. (2009), Center for Advanced Study of Technology Leadership in Education (CASTLE) (2009), Stewart (2015) และ Sheninger (2019) จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (Digital Age Learning Culture) 3) การพัฒนาระดับมืออาชีพ (Professional Development) 4) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizenship) และศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ที่ผู้วิจัยจัดทำโดยอาศัยแนวคิดหลักสำหรับการวิจัยแล้วจึงนำไปเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจ เพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามแต่ละข้อจากนั้นนำมาคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach,1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.976 จากนั้นทำแบบสอบถามที่ทดลองและปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพของครูในสถานศึกษา เป็นแบบสำรวจรายการ ประกอบด้วย เพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test, Independent Samples Test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยประมวลข้อเสนอแนะในแต่ละด้าน และเรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามออนไลน์พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำนักงานเขตการศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

5.3 ผู้วิจัยได้รับการตอบแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

5.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

1. การศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การมีวิสัยทัศน์	4.03	0.66	มาก
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.97	0.69	มาก
3. การพัฒนาระดับมืออาชีพ	3.90	0.73	มาก
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	3.97	0.71	มาก
เฉลี่ย	3.97	0.70	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ชาย		หญิง		t	P-Value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การมีวิสัยทัศน์	4.01	0.73	4.04	0.62	-0.313*	0.035
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.95	0.74	3.99	0.67	-0.413	0.090
3. การพัฒนาระดับมืออาชีพ	3.88	0.78	3.91	0.70	-0.389	0.159
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	3.92	0.77	4.00	0.68	-0.993*	0.015
เฉลี่ย	3.94	0.76	3.99	0.67	-0.527	0.075

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลและการพัฒนาระดับมืออาชีพไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		t	p- value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การมีวิสัยทัศน์	3.89	0.69	4.19	0.59	-4.347*	0.013
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุค ดิจิทัล	3.85	0.71	4.12	0.64	-3.728*	0.049
3. การพัฒนาระดับมืออาชีพ	3.80	0.74	4.03	0.70	-2.952	0.110
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	3.87	0.74	4.10	0.65	-3.169*	0.004
เฉลี่ย	3.85	0.72	4.11	0.65	-3.549*	0.044

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การพัฒนาระดับมืออาชีพไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p- value
1. การมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	6.663	2	3.331	7.973*	0.000
	ภายในกลุ่ม	145.399	348	0.418		
	รวม	152.062	350			
2. การสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.524	2	1.262	2.661	0.071
	ภายในกลุ่ม	165.040	348	0.474		
	รวม	167.564	350			
3. การพัฒนาระดับ มืออาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.974	2	0.987	1.858	0.158
	ภายในกลุ่ม	184.866	348	0.531		
	รวม	186.840	350			
4. การเป็นพลเมืองใน ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.434	2	2.217	4.454*	0.012
	ภายในกลุ่ม	173.215	348	0.498		
	รวม	177.649	350			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	3.899	2	1.949	4.237	0.060
	ภายในกลุ่ม	167.130	348	0.480		
	รวม	171.029	350			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพบความแตกต่าง ดังนั้นจึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของครูในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

รายการ	ประสบการณ์การทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ประสบการณ์การทำงาน		
			น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
การมีวิสัยทัศน์	น้อยกว่า 5 ปี	3.83	3.83	4.12	4.13
	5 – 10 ปี	4.12	-	-0.29*	-0.30*
	มากกว่า 10 ปี	4.13	-	-	-
การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	น้อยกว่า 5 ปี	3.81	3.81	4.06	4.04
	5 – 10 ปี	4.06	-	0.25*	0.23
	มากกว่า 10 ปี	4.04	-	-	-0.02

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ด้านการมีวิสัยทัศน์ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความแตกต่างกันกับครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความแตกต่างกันกับครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความแตกต่างกันกับครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
1. การมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	9.020	3	3.007	7.294*	0.000
	ภายในกลุ่ม	143.042	347	0.412		
	รวม	152.062	350			
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	21.559	3	7.186	17.079*	0.000
	ภายในกลุ่ม	146.004	347	0.421		
	รวม	167.564	350			
3. การพัฒนาระดับมืออาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	16.697	3	5.566	11.351*	0.000
	ภายในกลุ่ม	170.143	347	0.490		
	รวม	186.840	350			
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	24.138	3	8.046	18.188*	0.000
	ภายในกลุ่ม	153.511	347	0.442		
	รวม	177.649	350			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	17.854	3	5.951	13.478*	0.000
	ภายในกลุ่ม	153.175	347	0.441		
	รวม	171.029	350			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพบความแตกต่าง ดังนั้นจึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของครูในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé's Method)

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

รายการ	ขนาดสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ขนาดสถานศึกษา			
			เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
1. การมีวิสัยทัศน์	เล็ก	4.14	4.14	4.08	4.17	3.78
	กลาง	4.08	-	0.07	-0.03	0.37*
	ใหญ่	4.17	-	-	-0.09	0.30*
	ใหญ่พิเศษ	3.78	-	-	-	0.39*
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	เล็ก	4.05	4.05	4.15	4.23	3.59
	กลาง	4.15	-	-0.10	-0.18	0.46*
	ใหญ่	4.23	-	-	-0.08	0.56*
	ใหญ่พิเศษ	3.59	-	-	-	0.64*
3. การพัฒนาระดับมืออาชีพ	เล็ก	3.91	3.91	4.04	4.23	3.59
	กลาง	4.04	-	-0.13	-0.32	0.31*
	ใหญ่	4.23	-	-	-0.19	0.44*
	ใหญ่พิเศษ	3.59	-	-	-	0.64*
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	เล็ก	4.13	4.13	4.12	4.19	3.56
	กลาง	4.12	-	0.00	-0.07	0.57*
	ใหญ่	4.19	-	-	-0.07	0.57*
	ใหญ่พิเศษ	3.56	-	-	-	0.63*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 ด้านการมีวิสัยทัศน์ พบว่า ครูที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและใหญ่มีความแตกต่างกันกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสถานศึกษาขนาดกลางมีความแตกต่างกันกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล พบว่า ครูที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก กลาง และใหญ่มีความแตกต่างกันกับขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ พบว่า ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความแตกต่างกันกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานศึกษาขนาดกลางและใหญ่มีความแตกต่างกันกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล พบว่า ครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก กลาง และใหญ่มีความแตกต่างกันกับขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

3.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ ควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมถึงเล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีและนำมาพัฒนาองค์กร

3.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทุกคนใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ จัดหางบประมาณมาซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีให้เพียงพอ สร้างค่านิยมในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และมีการประเมินประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในการสอน

3.3 ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา จัดอบรมบุคลากรเพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.4 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ควรปรับตัวรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นแบบอย่างที่ดีในการนำสื่อดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เรียนเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลและการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และสุดท้ายด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางขององค์กรอย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลต่อการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความรู้ความสามารถและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน มองการณ์ไกลและมุ่งพัฒนาตนเอง ผู้เรียน บุคลากร และองค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยนำสื่อดิจิทัลมาเป็นส่วนช่วยในการพัฒนา เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ พลประเสริฐ และ รชฎ สุวรรณภูมิ (2559) เรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาณิสร์ ชุมภุมยาละ (2563) เรื่อง แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล ทองจำรัส และสุจิตวรรณ ทรรพวุฒ (2563) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ โยโสธร จำแนกตามเพศ วุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดสถานศึกษา อภิปรายผลได้ดังนี้ 1) จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลและการพัฒนาระดับมืออาชีพ ไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่ครูทุกคนมีความเข้าใจใน บทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานของผู้บริหารไปในทิศทางเดียวกัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของภคพร เลิกนอก (2563) เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการ บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เมื่อจำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 2) จำแนก ตามวุฒิต่างการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และการเป็นพลเมืองใน ยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่การพัฒนาระดับมืออาชีพไม่แตกต่าง ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ครูที่มีวุฒิต่างศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีการ รับรู้ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามากกว่าครูที่มีวุฒิต่างศึกษาระดับปริญญาตรี แสดง ให้เห็นว่า ครูที่มีวุฒิต่างศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้จาก การสั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือแม้กระทั่งประสบการณ์ในการทำงาน รวมทั้ง ความสามารถเชิงปฏิบัติ ทักษะความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระราชวุฒิ ชาญ (2561) เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก สามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุ ริสธรรม 7 จำแนกตามวุฒิต่างการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 3) จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาราย ด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการเป็นพลเมืองในยุค ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจ เนื่องจาก การบริหารจัดการภายในสถานศึกษานั้นมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งบุคลากรทุก ฝ่ายมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยน และประชุมในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และแนวทางใน การดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน รวมถึงการรายงานการดำเนินงานและจัดทำสรุปผลอยู่เสมอ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภคพร เลิกนอก (2563) เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 4) จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ขนาดของสถานศึกษามีผลต่อสภาพแวดล้อม การบริหารงาน ระเบียบ แนวคิด และ แนวปฏิบัติของครู เช่น สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีการควบคุมในสถานศึกษานั้นมีความเข้มงวด รวมถึงกฎระเบียบสถานศึกษาที่เคร่งครัด เนื่องจากมีบุคลากรจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากสถานศึกษา ขนาดอื่น ๆ โดยลดหลั่นความเคร่งครัดตามจำนวนบุคลากรที่น้อยลงตามขนาดสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัย พรทิพย์ พลประเสริฐ และ รชฎ สุวรรณภูมิ (2559) เรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า เมื่อจำแนกตาม ขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมถึงเล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีและนำมาพัฒนาองค์กร 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทุกคนใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ จัดหางบประมาณมาซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีให้เพียงพอ สร้างค่านิยมในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และมีการประเมินประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา จัดอบรมบุคลากรเพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 4) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ควรปรับตัวรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นแบบอย่างที่ดีในการนำสื่อดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เรียนเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวิชัญ เข้มปัญญา และคณะ (2563) เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้านสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการเข้าอบรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ครูและนักเรียนมีการใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การเรียนออนไลน์ Google Classroom การสืบค้นออนไลน์ การใช้ Application ด้านการศึกษา และการสอบออนไลน์ และด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ มีการจัดทำแผนงาน โครงการในการจัดซื้อ จัดหา และซ่อมบำรุงอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยสำรวจความต้องการด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศจากครูผู้สอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนา ระดับมืออาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเอง บุคลากร และนักเรียน ในการนำเทคโนโลยีมาใช้มีบทบาทในการเรียนการสอน และส่งเสริมการเข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพในการใช้เทคโนโลยี ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาด้านดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น เช่น การอบรมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปจัดทำแผนพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนา ระดับมืออาชีพ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลให้มากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ควรนำภาวะผู้นำยุคดิจิทัลด้านการมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนา ระดับมืออาชีพ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ไปสร้างรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

เอกสารอ้างอิง

- จิณฉวีตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชัยวิชัญ เข้มปัญญา, รชฎ สุวรรณภุม, และทัศนาศ ประสานตรี. (2563). สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 14(3), 44-46.
- ปานันต์ ชุมภูยาละ. (2563). แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 10(1), 137-143.
- พระราชนิพนธ์ ปณณวชิโร. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักปรัชญาธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น [วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พรทิพย์ พลประเสริฐ และ รชฎ สุวรรณภุม. (2559). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. *รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 1* (น. 1258-1264). มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ภคพร เลิกนอก. (2563). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4*. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณขอนแก่น*, 7(2), 151-166.
- สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์อุบลออฟเซตการพิมพ์.
- สรารัฐ นาแรมงาม. (2561). *ผู้นำกับการขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0*. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. (2564). *จุดเน้นเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579* (พิมพ์ครั้งที่ 1). พริกหวานกราฟิก.

- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ทองจำรัส, และสจิวรรณ ทรรพพสุ. (2563). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 10(3), 172-177.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559, 10 พฤศจิกายน). *คุณลักษณะยุคดิจิทัล*.
<https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-teartedu-teaart-teaartdir>
- Center for Advanced Study of Technology Leadership in Education (CASTLE). (2009). *Principal Technology Leadership Assessment*.
http://schooltechleadership.org/wordpress/wpcontent/uploads/2010/02/ptla_info_packet.pdf
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed.). Harper & Row.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 608.
- Larson, L., Miller, T., & Ribble, M. (2009). 5 Considerations for Digital Age Leaders. *Learning & Leading with Technology – December/January 2009-10* (pp.12-15. ISTE (International Society for Technology in Education).
- Sheninger, E. (2019). *Digital Leadership: Changing Paradigms for Changing Times* (2nd ed.). SAGE Publications Asia-Pacific Pte. Ltd.
- Stewart, M. (2015). The Language of Praise and Criticism in a Student Evaluation Survey. *Studies in Educational Evaluation*, 45, 1-9.